

EL POBLE ALS HOMES DEL 14 D'ABRIL

El President Companys i els consellers reberen milers de telegrams

Guió del moment

ES REPREN EL CAMI

Catalunya ha commemorat, amb recolliment greu i dolorit, el quart aniversari de la proclamació de la República. No hi ha hagut alegria popular en les parades, ni sincera joia en les festes del carrer. Però hi ha hagut fervoroses adhesions als homes que esperen, a la Presó de Madrid, el fall de la justícia; hi ha hagut expressius silencis de multituds comogudes, davant la tomba de Macià; hi ha hagut emotives oracions cíviques al peu de sepulcres dels que calgueren, amb digna altivessa, en les jornades d'octubre; hi ha hagut intensos silencis de record i fervids aplaudiments d'entusiasme en els actes públics — poquíssims — que les esquerres catalanes han pogut celebrar, com per exemple el de Terrassa, la informació del qual el lector trobarà en altre lloc del nostre diari.

En el terreny de la realitat política, hem de registrar, subrallant-la en tot el seu valor, la nota d'E. R. C. que publicàvem en la nostra edició anterior, segons la qual ha quedat constituïda la Comissió executiva del Partit, que assumeix la funció directiva de la Comissió executiva, formularà un programa d'actuació immediata i — respecte fonamental — procedirà a estructurar «E. R. C.» en «forma compacta, unida i disciplinada» que respongui — conclou la nota — a les exigències de l'hora i a la seva responsabilitat com a primer instrument polític de la democràcia catalana.

Entenem que, després del forçat silenci i obligada immobilitat de les mesades que acabem de deixar enrera — per tants de conceptes dolorosos — la constitució d'aquesta Comissió executiva és el fet de més transcendència que s'ha produït en la política catalana, en ordre a l'actuació immediata de la democràcia d'esquerra i a la unificació definitiva i absoluta — un nom, una bandera, una disciplina, un programa — d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Formular el programa d'aquesta actuació, depurar i ensamblar els òrgans-motors de l'organització, i aconseguir i consolidar la unitat bàsica del Partit han d'ésser, al nostre entendre, les finalitats essencials del Comitè que acaba de formar-se sota la presidència de Carles Pi i Sunyer. En la personalitat política de Pi, en la clara i eficient executòria de la seva actuació destacadíssima en els llocs de govern, en la seva ponderació i autoritat moral, en la seva capacitat de treball veiem — i no hem de referir-nos a tots els homes que tan dignament li fan costat — la garantia més ferma per a la labor a afrontar, àmplia i difícil.

Coneguts són de tots els nostres punts de vista en ordre a les orientacions que han de centrar l'actuació política d'E. R. C., a la seva estructura interna i a la necessitat d'una disciplina i unitat de ferro en el seu conjunt, incompatible amb compartiments estancs, amb interferències programàtiques i amb camarilles de cap classe. Si aquesta ha estat sempre la nostra posició — i així queda la col·lecció de LA HUMANITAT, per qui vulgui examinar-la — ¿com no hauríem de reiterar-la avui, el dia cap amb centuplada fermesa i convicció, si la tremenda lligo de les realitats més dures, més amargues, més doloroses, és expressiva evidència de la impossibilitat de mantenir velles tàctiques fracassades, inservibles, perjudicials, suïcídes? Unitat, unitat i unitat. Aquesta ha d'ésser la consigna fonamental, a la qual ha de sacrificar-se tot i al servei de la qual ha de posar-s'hi tot. Aconseguir aquesta unitat, a tota costa, considerem sense cap dubte que és la missió de màxima responsabilitat que el poble català, que la democràcia catalana d'esquerra, carrega al compte de l'actuació immediata de la Comissió Executiva que acaba de constituir-se.

Unificar, estructurar, formular un programa d'actuació immediata, heus ací la tasca urgent a realitzar. Coincidim amb els termes de la nota feta pública i esperem que tothom sàpiga ante posar als criteris personals, als apassionaments de grup, l'interès superior de Catalunya i de la República. «Esquerra Republicana de Catalunya» és el primer instrument de la democràcia catalana. El poble és amb ella. De la depuració dels seus quadros, de l'encaix dels seus òrgans, de la rigidesa unitat de la seva disciplina depèn, en el futur, la seva eficiència. Qui no veïa això és que li faltarien dues coses: talent i patriotisme.

Consignem la nostra fe en l'avenir. Aquest quart aniversari de la proclamació de la República ens porta clars auguris optimistes.

Visca la República! El poble de Catalunya davant la tomba de Francesc Macià

Els diaris de la «Ceda», en les seves edicions de diumenge, no han dedicat ni un mot de record al IV aniversari de la proclamació de la República.

Ni un mot!

En octubre se'ls donà entrada al Poder.

Va passar el que va passar.

Ja hem vist i tocat les conseqüències.

Per si capigués en la mentalitat d'aquí la possible tornada al Govern de ministres de Gil Robles i M. de Velasco, repetim les paraules d'Osorio:

Si s'aspira a governar la República, és precis cridar abans, sincerament i coratósament:

«Visca la República!»

I en aquest aniversari ni «El Debate», ni Gil Robles ni ningú no hi han dedicat NI UNA SOLA PARAULA!

Davant les tombes de Jaume Comte i Manuel G. Alba

Diumenge, quart aniversari de la proclamació de la República, un nombre considerable de ciutadans acudí a homenajar la memòria de Jaume Comte i Manuel G. Alba.

La tomba del primer, al Cementiri Nou i la del segon, al Cementiri vell, foren visitadíssimes i les flors dipositades ocuparen una gran extensió.

Per no incórrer en omissions, sempre desagradables, deixem d'esmentar noms. Hem de dir, només, que acudiren a retre homenatge als dos alaguanys patriotes, ciutadans i representacions en nombre considerable tots els quals deixaren llur ofrena al peu de les tombes que guarden les despulles dels lluitadors calguits.

La memòria de Comte i Alba, en aquest quart aniversari de la República fou dignament honorada pels catalans que recorden llurs vides dedicades per complet a Catalunya.

A remarcar que entre la gornació que acudí a homenajar els dos lluitadors, es notà, en nombre considerable, la presència femenina. La dona catalana, una vegada més, palesà la seva adhesió a les manifestacions cíviques del nostre poble.

Aquest número ha estat visat per la censura

Les hores de visita, a la Presó, han constituït aquests dies una veritable recepció, fins al punt que el President i consellers detinguts, durant la visita del diumenge, s'hagueren de limitar a estrènyer la mà dels visitants que anaren a saludar-los amb motiu del IV aniversari de la proclamació de la República

EL NOMBRE DE TELEGRAMES I CARTES REBUT ES ENORME

Visites

Madrid, 15. — El dia 14 d'abril, per commemorar la data i trobant-se que a la presó havien donat més facilitats per a la visita, el President ha rebut incomptables comissions que venien a testimoniar-li el seu afecte i admiració.

Entre els visitants hem anotat: Els senyors Bastit, Joan Asensi, Lluís Ascuri, Salvador Torres i fill, Ferragut, comissionats de l'Agrupació Valencianista, Bartomeu Rovira, uns esquerrans de Badalona, capità Menéndez, l'ex-president del Tribunal de Garanties Constitucionals Alvar d'Albornoz, Carles Valtori i senyora, Joan Solé Oriol i senyora, Josep Poblet, Joan Cortés, l'ex-diputat i ex-governador Vicenç Sol, el diputat socialista Bruno Alonso, l'ex-diputat Edmund Lorenzo, ex-diputat senyor Beabe, Alard Prats, Lluís Carretero, Agrupació Socialista, «Ezquerres Republicanes», Quemades, Josep Jordi Vilà, Serra Crespo, senyora Caterina Salmeron, ex-diputat Bargallo, Escudero, Zambrano, Rios Ramis, Elzoysaldi, Martínez, Ramos, Zaragüeta, Rimbau, Marian Rios, Surtol, Reguera, etc., etc.

La visita, ha estat una veritable recepció en la qual el President i consellers s'han hagut de limitar a estrènyer la mà als visitants durant l'hora de visita.

Telegrames al President i al Govern de Catalunya

Madrid, 15. — A la presó de Madrid s'ha rebut aquests dies extraordinari nombre de cartes i telegrams d'adhesió. Entre els primers telegrams rebuts dissabte i la matinal del diumenge, entre altres, anem els següents:

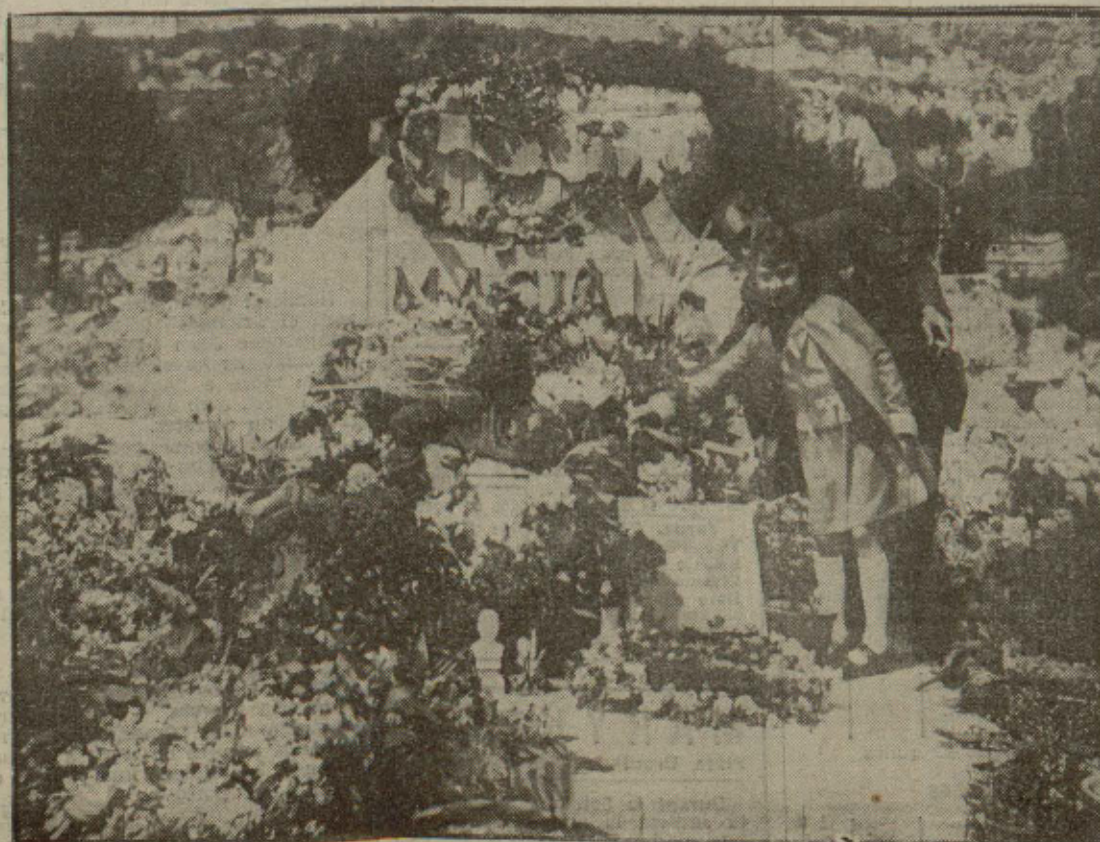
«Lluís Companys. Presó Madrid. — Salutem en vós, a la presó de Madrid, al gran català que va proclamar la República a l'Ajuntament de Barcelona el 14 d'abril. Visca Companys! Glòria a Macià! — Obrers republicans de Girona.»

«Lluís Companys. — Amb el major afecte us saludem en quart aniversari proclamació República. — Francesc.»

«Lluís Companys. — Diari tortosí d'esquerra «El Pueblo», us prega vullgent trametre una forta abraçada d'adhesió i simpatia a tots els consellers i companys empresonats. (Visca la nostra República! Campos, director; Jordi, redactor en cap.)»

«Martí Esteve. Presó Madrid. — Motiu aniversari República, plau saludar nom Acó Catalunya Tortosa. Preguem salutem els altres companys.»

LA COMMEMORACIO DEL IV ANIVERSARI DE LA REPUBLICA

La tomba de Macià s'emplena de flors i de corones. Una nena diposita la seva ofrena a la memòria venerada de l'Avi...

(Foto Sagarra)

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està serè, llevat per l'Empordà i pla de Barcelona on està cobert o gairebé cobert amb alguna nebulositat per la Cerdanya, comarca de Bases, Igualada, Priorat i reberes de l'Ebre. Els vents, moderats del N. per l'Alt Empordà, fluïxos de la mateixa direcció per la conca de Barberà, del NE. pel Baix Empordà, fluïxos del W. per Igualada, pla de Barcelona i en calma o molt fluïxos per la resta. Gruix de la neu: 1'90 m. al Port de la Bonaigua i 1'75 m. a Envalira.

UN ARTICLE DE LLUIS COMPANYS

LA MILLOR COMMEMORACIO

LLUIS COMPANYS

Bilbao, 14. — Amb motiu de l'aniversari de la segona República, «El Liberal» publica articles de les primeres figures de la República, entre ells un de Lluís Companys, que diu així:

«M'havia fet la prometença del silenci mentre durí la meua situació de processat, però faig una excepció per a «El Liberal» i per a Indalecio Prieto, que em demana unes quantes línies.

Entenc que la millor manera de commemorar l'adveniment de la segona República en l'aniversari d'avui — any 1935 — és mantenir viu el record de les causes que motivaren la perdura de la primera República, i fer-se la resolució increbentable de poder-la commemorar dignament l'any 1936, per haver estat recobrades les seves essències democràtiques.

Catalunya i Biscaia han de posar en això un major interès perquè solament en una República liberal de debò i curulla d'un ampli sentit social i humà pot aconseguir-se i ésser entesa i respectada la lliure voluntat dels pobles.

Per tal d'aconseguir la grandesa de la República és de necessitat prèvia superar la concepció unitària de l'Estat espanyol, que va contra el dret i contra la naturalesa, que fou portada per monarquies forasteres i que ha fet estralls en la consciència d'aquest país, pertorbant aduho moltes consciències que es tenen per liberals.

Durant els temps de la monarquia els homes d'esquerra es passaren la vida exaltant les doctrines de Pi i Margall, però molts d'ells desconectant-les; de tal manera que fins els termes i les paraules que usava el gran republicà els alteraven els nervis.

Els pobles que han pogut conservar les seves peculiars característiques i que estan dotats d'ambició espiritual i tenen una idea política dels seus drets són els més florits: Biscaia, Catalunya, València, Galícia...

Enlloc d'entorpir el desenvolupament dels nacis peninsulars és necessari estimular-lo per tal d'enriquir millor el camp comú; i cercar amb afany d'ambició i d'amor un ideal de tots, en el concert d'una República que s'alliberi a si mateixa, alliberant els pobles que la constitueixen.

Si es refusés aquesta visió i continuessin mossegant l'ànima dels espanyols els vells tòpics que estigueren a punt de portar-nos a l'abim, no podrà haver-hi estímul fraternal, ni tranquil·litat, ni pau, i si n'hi hagués, bñtor, perquè s'hauria constituït un Estat republicà tan miserablement pobre i malaltís i desert com el de la monarquia.

Presó de Madrid.

(Per causes absolutament alienes a la nostra voluntat, no vam poder publicar el present article en la nostra edició del diumenge, i per aquest motiu hem de reproduir-lo avui.)

ELS SERVEIS DE LA GENERALITAT

Quines estranyes confusions i quins lamentables embulls, els que s'han produït aquests dies amb motiu de l'anunciat decret sobre la tornada a la Generalitat de Catalunya d'alguns serveis traspassats! Els comentaris de certs periòdics i les declaracions de certs personatges donaren de bon principi un abast tan exagerat al decret al·ludit, que molta gent de bona fe s'havia arribat a creure que s'anava tot seguit al restabliment total o quasi total de l'Estatut Exterior.

Només calia, però, tenir presents els termes de la llei espanyola del 2 de gener d'enguany per a comprendre que això no és possible dins la situació que aquella llei institucional ha creat. Precissament fa pocs dies que, en un article nostre intitulat La suspensió de l'Estatut, explicàvem aquesta situació i fèiem remarcar que les esmenes introduïdes per obra de Gil Robles en el projecte sobre el règim transitori de Catalunya no permeten la reintegració de l'autonomia fins que el Govern espanyol ho cregui oportú i ho autoritzin prèviament les Corts després d'haver elaborat unes lleis sobre els serveis d'Ordre públic, Ensenyament i Justícia. Era absurd de pretendre que un decret vingués a desfer una llei i a prescindir de la intervenció que el Parlament es reservà d'una manera explícita.

La tornada de la Generalitat a la situació anterior al 6 d'octubre només és factible, a hores d'ara, per l'anul·lació o per la derogació de la llei del 2 de gener.

Succel, però, que el Govern central es féu càrrec, en els últims mesos, d'alguns dels serveis traspassats a la Generalitat de Catalunya que no estaven afectats per la llei del 2 de gener, com els de Treball i els d'Obres públiques. És a dir, que s'havia anat més enllà del que disposa aquella llei, ja prou restrictiva. I són aquests serveis, o una part, els que el Govern Lerroux ha decidit de tornar a la Generalitat.

A la Generalitat? Més exacte seria de dir al que resta de la Generalitat. Perquè convé pensar que aquesta, segons el primer paràgraf de l'article 14 de l'Estatut Exterior, està integrada pel Parlament, el President de la Generalitat i el Consell Executiu, i que els dos darrers òrgans depenen del primer, el qual és la base de tot el règim de la Catalunya autònoma. El Parlament català fou suspès de fet per l'autoritat militar a conseqüència dels esdeveniments del 6 d'octubre i la suspensió fou confirmada i regulada per la llei del 2 de gener.

Es, doncs, forçosament molt limitat l'abast restaurador del tan ponderat decret.

Més encara, o menys encara: la tornada dels serveis només pot ésser interina. En efecte: hi ha en funcions una Comissió revisora dels traspassos que havien estat fets a la Generalitat; i no sabem quina serà la proposta de la tal Comissió ni el subsegüent acord del Govern sobre la matèria. Partint de la llei del 2 de gener, els serveis traspassats estan subjectes al resultat de la revisió, feta unilateralment per persones que el Govern central ha designat a fi d'esmenar la feina de la Comissió mixta que actuà de conformitat amb l'article transitori de l'Estatut Exterior.

Ens trobem, per tant, en plena aplicació de la llei del 2 de gener. I tothom recorda que aquesta llei va ésser severament fufada per Francesc Cambó en un amarg discurs pronunciat al Parlament espanyol.

Com que en el món sempre hi ha un pitjor, alguns ministres empitjoraren amb llurs actes de recobriment de serveis el contingut d'aquella llei. I això és ara corregit. No res més que això. Tal és l'abast del decret ja famós abans de néixer.

A. ROVIRA I VIRGILI

COMERÇ I FINANCES · ESPECTACLES PUBLICS ·

Els deutes de l'Estat, encara que amb molt poques operacions, han rebut la majoria dels deutes cobrats, i particularment l'interior al 4 per 100.

Les obligacions Municipals, Diputacions, Provincials i Traserria de la Generalitat, s'han cobrat.

Al rotlló d'obligacions ferroviàries i industrials, amb una gran escassetat de Transaccions, solament es cotitzen els canvis anteriors.

Al sector de fi de mes, les accions ferroviàries, si bé al matí han obert a canvis relativament alts, com hom pot constatar en la cotització adjunta, en la sessió de la tarda anaren perdent terreny, fins a repetir els canvis de dijous passat, i amb poc negoci a l'esmentat rotlló.

Al rotlló d'accions industrials, han seguit la tendència de pujar les de la Unió Espanyola d'Explosius, per bé que semblava que no portaven l'empenyida dels dies anterior, amb tot i que els canvis es mantingueren fermes. També les mines Rir assoliren una pujada força important; les accions de Barcelona també milloraren notablement llur cotització. Gas E. i Pites, fermes. El Fort assolí una pujada d'una deu enteres. Les altres accions cotitzades a l'esmentat rotlló, solament repetiren els canvis anteriors.

Les accions Chade i Filipines, fermes.

Borsa del matí

Nord, 53'30; 53'05; Alacant, 39'30; 39'35; Ford, 220; 220'50; Explosius, 128'50; 130; Rir, 59'7; 59'25; 59'50; Algunes, 172'75; 172'50; 174'00; 173'35; Tramvies O., 31'00; Transversal, 21'15; 21'00; Colonial, 41'85; Petrol, 5'30; Filipines, 358; 360; 359'50; Chade, 422; 430; 428'50.

Borsa de la tarda

Nord, 52'95; 53'05; 52'95; Alacant, 38'85; 38'80; Rir, 59'75; 59'50; 61'50; 61'15; Explosius, 127'50; 128'50; 128'75; 127'50; Colonial, 42'00; 42'25; Ford, 227; 229; 228; Tramvies O., 30'75; Tramvies P., 47'25; 47'50; Algunes, 173'50; 173'75; Gas E., 116; 117; Pites, 18'00; Docks, 16'00; Felgueres, 27'30; Petrol, 5'25; Chade, 428; 429; 427; 427'50.

Borsa oficial

Nord, 53'00; Colonial, 42'00; 42'25; Chade, 427; operacions; Chade D., 82'20; paritat; Chade E., 82'00; paritat; Algunes, 173'50; 173'75; Filipines, 359; paritat; Explosius, 128'50; 127'75; Rir, 60'25; 61'25; Ford, 227; 228; Sevillana d'Electricitat, 79'00; paritat; Marroc, 5 per 100, 87'00; paritat.

Deutes de l'Estat

TANCA

Interior 4 1/2 % A. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % B. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % C. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % D. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % E. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % F. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % G. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % H. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % I. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % J. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % K. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % L. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % M. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % N. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % O. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % P. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % Q. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % R. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % S. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % T. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % U. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % V. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % W. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % X. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % Y. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % Z. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AA. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AB. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AC. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AD. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AE. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AF. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AG. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AH. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AI. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AJ. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AK. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AL. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AM. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AN. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AO. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AP. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AQ. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AR. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AS. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AT. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AU. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AV. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AW. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AX. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AY. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AZ. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BA. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BB. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BC. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BD. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BE. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BF. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BG. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BH. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BI. 142.50 142.50

Les accions Chade i Filipines, fermes.

Borsa del matí

Nord, 53'30; 53'05; Alacant, 39'30; 39'35; Ford, 220; 220'50; Explosius, 128'50; 130; Rir, 59'7; 59'25; 59'50; Algunes, 172'75; 172'50; 174'00; 173'35; Tramvies O., 31'00; Transversal, 21'15; 21'00; Colonial, 41'85; Petrol, 5'30; Filipines, 358; 360; 359'50; Chade, 422; 430; 428'50.

Borsa de la tarda

Nord, 52'95; 53'05; 52'95; Alacant, 38'85; 38'80; Rir, 59'75; 59'50; 61'50; 61'15; Explosius, 127'50; 128'50; 128'75; 127'50; Colonial, 42'00; 42'25; Ford, 227; 229; 228; Tramvies O., 30'75; Tramvies P., 47'25; 47'50; Algunes, 173'50; 173'75; Gas E., 116; 117; Pites, 18'00; Docks, 16'00; Felgueres, 27'30; Petrol, 5'25; Chade, 428; 429; 427; 427'50.

Borsa oficial

Nord, 53'00; Colonial, 42'00; 42'25; Chade, 427; operacions; Chade D., 82'20; paritat; Chade E., 82'00; paritat; Algunes, 173'50; 173'75; Filipines, 359; paritat; Explosius, 128'50; 127'75; Rir, 60'25; 61'25; Ford, 227; 228; Sevillana d'Electricitat, 79'00; paritat; Marroc, 5 per 100, 87'00; paritat.

Deutes de l'Estat

TANCA

Interior 4 1/2 % A. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % B. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % C. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % D. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % E. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % F. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % G. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % H. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % I. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % J. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % K. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % L. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % M. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % N. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % O. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % P. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % Q. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % R. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % S. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % T. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % U. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % V. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % W. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % X. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % Y. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % Z. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AA. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AB. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AC. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AD. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AE. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AF. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AG. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AH. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AI. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AJ. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AK. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AL. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AM. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AN. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AO. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AP. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AQ. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AR. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AS. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AT. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AU. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AV. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AW. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AX. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AY. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % AZ. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BA. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BB. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BC. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BD. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BE. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BF. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BG. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BH. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BI. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BJ. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BK. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BL. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BM. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BN. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BO. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BP. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BQ. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BR. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BS. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BT. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BU. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BV. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BW. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BX. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BY. 142.50 142.50

Interior 4 1/2 % BZ. 142.50 142.50

TEATRES

TEATRE POLIORAMA
Compania Catalana
NICOLAU-MARTORI

Avui nit, no hi ha funció — Dissabte de Gloria, ESTRENA.

FANNY

de Pagnol
Traducció de Melior Font

CANVIS DE MONEDES

Litres 35'55 35'55
Francs 48'35 48'35
Dinars 7'35 7'35
Lira 61'30 61'30
Marcs 2'94 2'94
Suïsses 237'75 238'00
Belgues 124'25 124'75
Florins 4'95 4'95
Escuts 32'90 32'70
Cor. Praga 30'70 30'90
Cor. Suecs 1'32 1'34
Cor. Noruegues 1'78 1'80
Cor. Daneses 1'58 1'60

Gran Teatre Liceu

TEMPORADA DE PRIMAVERA — 12 úniques funcions per la famosa COMPANIA DE BALLET RUSSOS de MONTE-CARLO. — Queda obert l'abonament. — Als senyors abonats a la Temporada d'hivern els seran reservats les seves localitats fins al dia 24.

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10. Programa especial de Setmana de Fússio — DOS DOCUMENTALS: TRES DIBUIXOS DE POPEYE i BETTY BOOB (ambdós de represa).

AMOR EN RUTA

film de l'Oest per Randolph Scott, i REVISTA PARAMOUNT (ambdós d'estrena).

Preus: 0'50, 1 i 1'50 ptes. Sofament avui i demà, dimercs.

PUBLI-CINEMA

Sessió continua. Solent UNA PES SETA: NOTICIARIS. DOCUMENTALS. VIATGES, etc.

VARIETATS

FRONT NOVELTATS

Avui, dimarts, tarda, a les 4: CH

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines
administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

cia	4	Ll. Turon, (3.ª vegada)	1
Ramon i Dolors	2	Els divuit obrers, (12.ª set-	1
Angela Mata	2	mana)	15
Rafael Riba	5	Els 18 obrers, (13.ª setma-	15
A la memòria de la meva	2	na)	18
maria	2	Eduard Garcia Capdevila ...	1
Josep M.ª Riba	2	Antònia Farràs de Garcia ...	1
3 D. per la República	5	cia	1
Un matrimoni esquerrà ...	5	Maria Rosa Garcia	1
Una esquerrana de MON-	1	Carme Jover de Aguilar ...	1
GAI	1	Tres catalans i una catala-	1
Una Dolors de id.	1	na	1
Un matrimoni noble	1	Macià	1
Nou B. R.	5	Uns esquerrans Sagreras ...	4
Enril·l Garriga, de Torde-	1	Joan Calvet	3
rà, (2.ª vegada)	1	Pare, mare i fill	2
S. B. B., id., (3.ª vegada) ...	1	Dos amics d'esquerra	3
Pere Garriga, id., (3.ª ve-	1	Un català i dues catalanes	1
gada)	1	Ego Sunyer	1
T. Sabany, id., (2.ª vegada)	1	Ramon Gener, a la memò-	3
P. Garriga i Martin, de 5	1	ria de Macià	2
any, català i aragones, id.,	1	Consol Esteve, a la memò-	2
(2.ª vegada)	1	ria de Macià	2
Maria Ribas, a la memò-	1	Joan Segura i Josepa Es-	2
ria de Macià	1	teve a la memòria de	2
Joanquim Cantí, id.	1	Macià	4
Emili Llorà, id.	1	Maria Esteve	1
Agustí de Curi,	0 50	ria de Macià	1
Eugeni Ruiz	1	R. S. S.	20
Manuel Julve	1	Un grup de fusters, tallers	1
Vicenç Vilademunt	1	Villardell	14
Jordi Jordà	1	D. M.	2
Miquel Garcia	1	Joan Mayolas	2
Eduard Bosch	1	Vicenç de	0
Josep Barri	1	Perran Bertran	1
Manuel Jarque	1	Ramon Benedí	1
Manuel Castells	1	Francesc Estanislau	1
Josep Escanilla	1	Emili Maestre	0
Manuel Casas	1	Joaneta i Roser Anglada i	0
Guillem Ramos	1	la seva amigueta Nuri	1
Montserrat	1	Vives	17
X	1	Onze obrers Andreuenques	1
VILANOVA I L'ELTRU:	1	Joan Castellnou, (3.ª vegada)	1
Una republica d'esquerra	1	Visca la Llibertat	5
Un esquerrà	1	Joan Tarrés	5
G. G.	1	A. B. a la memòria del	1
Un treballador de la terra	1	14 d'abril	10
Dolors Caronell	1	Pel	5
Enric Barri	2	Ramon Mataró i Guàrdia, a	1
Un parell d'obrers	2	la memòria de l'Avi ...	5
A. Torras	1	E. M.	5
Una catalana de cor	1	Pepita Ribas	2
Per la llibertat	1	Onze obrers mercantils ...	12
A la memòria de Macià ...	2	Vicenta Roca	1
Ll. Jonana	1	Francesca Carreras	1
Pep	1	Carles Diego	1
Vida Morgada	1	Una catalana de Broca ...	1
Una bstrura	2	Carme Solanes	1
Un Vilanova	2	Una catòlica	1
C. Ventosa	2	Miquel Riera	2
N. Ventosa	2	Enric Sabornit	0
J. Ventosa	2	Lluís Sopena	0
A. Ventosa	1		
Una	1		
P. U. Joan Pastor, (terce-	3		
ra vegada)	3		
J. Garriga, (3.ª vegada) ...	1		
		Suma i segueix	65.50

Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 48
Telèfons 11550 i 11559

LES LLETRES

Entorn d'un veredict Comentari despassionat a l'adjudicació del «Premi Creixells 1934»

Fa pocs dies que una obra (1) guanyava la màxima distinció literària de Catalunya, en pugna amb altres obres de mèrit. Després d'una colla de votacions, el mecanisme de les quals no hem acabat d'entendre mai, eren eliminades, entre altres, l'obra del novel·lista i de més empenta — «Camins de nit», de S. Joan Arbó — i la del novel·lista fet de més sòlida reputació — «Camins de França», de Joan Puig i Ferrer. Coneixem la segona i esperem conèixer, ben aviat, la primera d'aquestes obres, com també la que eliminava «Camins de França», per a parlar-ne fonamentadament. Des d'ara, doncs, podríem fer una comparació entre «Les Algues Roges» i «Camins de França». Mirem, però, primer, què és «Les Algues Roges». De bon començament, hem de dir que aquesta obra està admirablement ben escrita. Està ben composta, ben portada, i la seva trama sobria no perd ni mica d'interès, del començament a la fi. Però el que hi excel·leix per damunt de tot són les acotacions descriptives de paisatge i d'ambients. Són poètiques, vives, realment suggeridores. Són particularment reeixides quan l'acció passa a París. Sobretot, és fortament emotiu l'ambient que respira Isabel — ella que no volia desencadenar la seva passió —, poc abans que Marina, l'altra heroïna, amb la seva realitat. En aquests capítols parisencs hi trobem expressions com aquesta: «Però més enllà l'ombra dels castanyers era més profunda i en ella, en la rica gerdor on a penes brunzies les abelles dels claps de sol, uns genets feien giravoltar els cavalls arrogants i d'ambients. Però tant si són a París com a Barcelona, per damunt de les dues heroïnes del llibre, volen sempre onetres gràcies, quan no s'aplanen sobre seu, un cel gris i hostil, pesant com una llosa, com el que precipita l'intent de suicidi de Marina».

«Les Algues Roges», vol ésser, sobretot, la vida de dues noies actuals, de caràcter molt diferent. L'autora, que domina la matèria, s'explica sovint per elles. Potser massa i tot. Potser hem desitjaria que Marina i Isabel sorgissin més de la realitat profunda, que no pas d'una creació ramonada. Amb tot, aquestes dues figures omplen tot el llibre. Les altres, tot i ésser sovint molt reeixides, són del tot accessòries. Els homes, sobretot, no aconseguim prendre corporeitat. Hi ha un tipus de frances, que es veu que abunda molt a la veïna república de la «fraternitat», etc., etc., que diu a Isabel, la seva enamorada: «Vós us heu deixat influir per aquell idiota infest de Nietzsche...». Cosa que no fa sinó demostrar la seva falta de profunditat. Isabel, una noia que no pot sentir Beethoven perquè és massa pianer, i té sempre a la memòria la seva relliscada amb un estudiant, està infinitament lluny de Nietzsche, que ho aprofitat tot, febleses i baixeses, per a la seva definitiva elevació moral.

Isabel, però, té moments de veritable ingenuïtat. Llavors juga amb els nens, a fet i correr, a plantats, a pedretes... I és que sap transformar el dolor intern de la seva passió continguda, en un calfred de golg vague, una exaltació ardent, tenyida de poesia. Però aquest calfred neix de la joia física, i desapareix amb ella.

Una escena molt reeixida és la del pati quan Marina s'emporta, mar endins, el germà de Jaume, el seu amant. Sembla, a fe, que tingueru Oleguer i Marina al vostre davant. Concloent: «Les Algues Roges», és una bonica petita novel·la, que presenta, amb visió aprofundida de l'ànima femenina, dues noies modernes, normals. D'aquí que és possible que l'obra plagui més a les dones que als homes.

Hem dit al principi que podríem comparar ja l'obra premiada amb

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

D'STRESA A GINEBRA

(Ve de la pàgina 12)

hem estat objecte des de la nostra arribada a Itàlia i per la manera de portar els debats de la Conferència. Si hem superat les dificultats ha estat degut, en gran part, a les relacions que tots hem mantingut, els uns amb els altres, durant aquests quatre dies.

UN COMENTARI FRANCES
París, 15. — L'edició d'avui de «Paris-Midi» publica un interessant comentari d'examen de «les il·luminacions» d'ombres del comunicat d'Stresa. Remarca especialment el fet que sovint es cita aquest document, la frase dels tres governs han arribat a l'acord de continuar en les negociacions... per a treure la conclusió que, en definitiva, la Conferència d'Stresa és una nova etapa de la diplomàcia de conferències que es celebren per a realitzar a Europa una altra pau que no sigui la de Versalles.

A POLONIA DIUEN QUE AQUESTS PROCEDIMENTS DEBILITEN LA S. DE N.
Varsòvia, 15. — L'òrgan del govern, «Gazeta Polska», publica un petit comentari a la passada Conferència d'Stresa. Diu que els mateixos mètodes que s'hi han emprat s'experimentaran ja un cop en la Conferència del Desarmament, la qual fereix a França.

DESPRES DE STRESA, GINEBRA
La sessió d'avui del Consell de la S. de N.
Ginebra, 15. — Sortint al pas dels rumors circulats aquest matí es declara de bona font que si la inauguració de la sessió del Consell prevista per al matí s'ha ajornat per a la tarda, ha estat degut únicament en conseqüència a l'evident cansament dels delegats vinguts de Stresa, els quals, a més, gairebé no han tingut temps per a preparar llur documentació.

LA MAJOR ACTIVITAT LA DESENVOLUPA FINA A LES MINISTRES D'AFERS ESTRANGERS I DELEGATS DE LA PETITA ENTESA
En representació de Polònia es troben a Ginebra el coronel Beck amb diversos alts funcionaris del seu Ministeri.

EL MEMORANDUM DE FRANÇA A LA S. DE N. PROTESTANT D'ALEMANYA
París, 15. — Tal com havíem anunciat, ahir al matí fou publicat a Ginebra el text del memorandum dirigit pel ministre d'Afers Estrangers

ELS ESTATS UNITS I EL JAPÓ
La lluita comercial entre les dues potències
Tokio, 15. — La premsa japonesa, que segons sembla expressa el punt de vista del ministeri de Relacions Exteriors, acusa determinats homes de negocis dels Estats Units de promoure agitació a favor de l'exclusió de les mercaderies japoneses a Hispània americana. Adverteix que una complicació d'aquesta classe podria produir la guerra comercial entre els Estats Units i el Japó. La premsa de Tòquio reproduïx informacions en les quals diu: «Això són punts de vista del ministeri de Relacions Exteriors» i afirma que si les exportacions japoneses fossin restringides a Hispània americana les pèrdues sofertes per aquesta causa afectarien les compres de cotó fetes pel Japó als Estats Units.

EL SENYOR FLANDIN ARRIBA A PARÍS
París, 15. — Amb el Simphon-Expreés ha arribat aquest matí, procedent d'Stresa, el cap del Govern francès, senyor Flandin. Ha estat rebut a l'estació per tot el gabinet, excepte el senyor Laval, que és a Ginebra, la seva esposa i alts caps militars.

ELS DELEGATS FRANCESOS OBSERVEN ELS DELEGATS ANGELES I ITALIANS I PRONUNCIEN DISCURSOS
Stresa, 15. — El diumenge al migdia, la delegació francesa oferí un dinar als seus col·legues anglesos i italians. Entre aquests darrers figurava el senyor Mussolini. També hi assistiren el comte Borromeo, propietari d'Isola Bella; el prefecte de Nova i l'«epòdasta» de Stresa.

LA CONFERENCIA DE STRESA HA ACABAT
Les nostres entrevistes han estat clares, directes i cordials. Solament teníem una preocupació, solament perseguíem un objectiu: mantenir la pau. Amb el meu amic, Mr. Flandin, hem experimentat una profunda satisfacció en veure afirmar-se a Stresa l'estreta solidaritat dels nostres tres Governos. La pau serà mantinguda per mitjà de la constància en l'esforç i en l'espectre de sacrifici. Que França continuï essent forta, que la moral dels nostres compatriotes continuï essent bona, que persisteixi la unió de tots els francesos i haurem aconseguit de fer retrocedir l'espectre de la guerra.

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

LA NOSTRA POLITICA INTERNACIONAL
La mateixa que venim de practicar amb els nostres amics anglesos i italians, no va dirigida contra ningú. Demanem la seguretat per a tots. Volem la

L'odissea del periodista Jacob

Berlín, 15. — L'agència oficial alemanya ha comunicat al seus que s'ha ordenat la prossecució de l'acció judicial contra el periodista hebreu Jacob, una vegada es va poder comprovar que no existia el suposat segrestament.

Berlín, 15. — L'agència de Premsa semioficial del Govern publica avui una nota arran de l'afar Barthold Jacob o Salomon, que ha estat tractat àmpliament per la premsa estrangera, pel fet que el Govern suís havia protestat contra el Reich per entendre que havia estat violada la sobirania de Suïssa. Aquesta protesta fou presentada pel ministre de Suïssa a Berlín, Mr. Dinichert.

La nota, publicada avui, es refereix a certes activitats de l'alemany doctor Jacob, els al·legats del qual, i que essent aquell un delinqüent, que té un bon nombre de penes complides a la presó, no pot fer res per a evitar que les lleis es compleixin.

El comunicat continua dient que pot assegurar que la tornada de Jacob a Alemanya, segrestat o no, s'ha fet sense que hagi sortit cap iniciativa ni ordre de les autoritats alemanyes, i que essent aquell un delinqüent, que té un bon nombre de penes complides a la presó, no pot fer res per a evitar que les lleis es compleixin.

J. MAS ALEMANY
VETERINARI
Salmeron, 65, i Travessera, 116. Telèfon 72827. BARCELONA

IGNASI CANOVAS
LAPIDARI DE PEDRES PRECIOSAS
CARRER DE MILANS, NUM. 2. BARCELONA. TELEFON 22811

RAMON EROLES
AVIRAM I CARNISSERIA
VALLESPÍ, 112. BARCELONA. TELEFON 30368

Transports JOAN GOMEZ
«LA PALLARESA»
BARCELONA --- TARREGA --- LLEIDA
ALI-BEI, 35 (tocant al Passeig de Sant Joan) - Tel. 50605
Servei a totes les comarques lleidatanes

TRANSPORTS GOMEZ
Peu de la Creu, 28 bis
Telèfon 21503
BARCELONA

TIPOGRAFIA COMERCIAL
IMPRESOS DE TOTES MENES
RIERETA, 37. BARCELONA. TELEFON 11332

TRANSPORTS, S. A.
CONSIGNATARS DE VAIXELLS
Rambla Santa Mònica, 19, pral.
Telèfon 13894
BARCELONA

PENSIO LUCENTUM
LA MES CONFORTABLE
Pelayo, 60, segon — BARCELONA. Telèfon 22924

LA ESTRELLA
ASSEGURANCES
INCENDIS, ACCIDENTS, VIDA, ROBOTORI I TRANSPORTS
Rambla de Catalunya, 80. BARCELONA. Telèfon 77054

DEMETRI V.
VAQUERIA
BEGUES

J. VALERO DIAZ
BARRILS — BIDONS — ENVASOS INDUSTRIALS
(COMPR - VENDA)
ha traslladat els seus Magatzems i tallers a la Carretera del Prat, vora a Cortis Catalanes — Telèfon 32950 — BARCELONA

COLMADO CATALUNYA de JOSEF ALEXANDRE
QUEVIURES I COMESTIBLES DE TOTES MENES
SERVEI A DOMICILI
RAMBLA DE CATALUNYA, 103. TELEFON 75424

CONSTRUCCIO DE MAQUINARIA TEXTIL
FRANCESC SARRI
SUCESSOR D'ANTONI CALVET
Especialitat en màquines de filar, de 8 a 32 fillos per a llana, cotó i seda, a un, dos i quatre cilindres — Recanvi de totes marques
VILARDELL, 16 (Hostafrancs). Telèfon 33550. BARCELONA

«LA UNIVERSAL METAL-LARIA»
Fàbrica d'articles de lampisteria i repulsat de tota mena de metalls
JOAN SANCHEZ
Especialitat en els treballs d'encàrrec sobre pla o dibuix
Carrer de les Flors, 16 (xamfrà Ronda Sant Pau)
TELEFON 10856. BARCELONA

QUIOSC DEL MOLL DE LLEVANT — NUMERO 19
JOAN NAVARRO
Telèfon 23741
Servei de menjars econòmics — Especialitat en peix a la marinera i menjars d'encàrrec
OBFET TOT L'ANY

AGENCIA J. MARTINEZ
Transport i Consignacions — Aragó, 273 — Telèfon 81899
Servei diari a les principals capitals d'Espanya i Catalunya
CONSULTEU TARIFES. BARCELONA

Bar Margarit, de J. ALTIRAS
Cafè — Refrescos — Llicors de totes marques
Repartiment a domicili
Margarit, 58. BARCELONA. Telèfon 32177

SERRALLERIA ARTISTICA I D'OBRES DE
J. MAS DUXANS
SOLDADURA ELECTRICA
Bonaventura Muñoz, 39-41. Telèfon 51344
Ripoll, 17. BARCELONA

E. RIBERA ABELLA
CARBONS - COOK CATALANA I VEGETALS
URGELL, 75. TELEFON 35857
Sucursal: VILLARROEL, 48. BARCELONA

J. B. i S.

BARCELONA

IMPRESA de RICARD PALLEJA
TREBALLS COMERCIALS DE TOTES MENES
VALENCIA, 26. TELEFON 32909. BARCELONA

DURAND
BARCELONA

Dr. M. M. i G.
BARCELONA

GARATGE CATALONIA
COTXES A PUPIL-LATGE
Autos Gran Luxe de Lloguer per a Bodes, Bateigs, Comunions i Gran Turisme
Passeig de Gràcia, 84. Telèfon 70935. Barcelona

Després de la Conferència d'Stresa es reuneix la Societat de Nacions

LA DESTITUCIÓ DELS JUTGES MUNICIPALS

Una maniobra fallida

L'edició de La Vanguardia de diumenge recollia el rumor, el fonament del qual ignora, de la possibilitat que el Govern general deixés sense efecte el decret de destitució dels Jutges Municipals segons el text de l'aprovat pel Govern de la República en relació amb els serveis novament traspassats a la Generalitat.

Volem remarcar, davant d'aquest fet, el que suposa el nostre entendre no és sinó una habilitat política per a portar endavant el compliment del decret.

En efecte. Per bé que en el moment que escriuim aquesta línia encara no coneixem els termes del decret aprovat pel Consell de ministres, és públic i notori que el mateix no retorna a Catalunya més que serveis d'una importància secundària, sense fer referència als d'Ordre Públic, Ensenyament i Justícia, veritables parets mestres de l'Autonomia. Això vol dir, en el cas d'ésser certa la notícia que ens serveix de punt de partida, que se'n ha volgut

Un magnífic extraordinari de «El Liberal», de Bilbao

El nostre col·lega «El Liberal» de Bilbao, amb ocasió del quart aniversari de la proclamació de la República, ha llançat un magnífic extraordinari de vint pàgines que constitueix un formidable esforç periodístic pel seu contingut, d'elevada qualitat i per la seva presentació impecable i profusa de gravats i una no menys formidable afirmació de republicanisme.

Entre els nombrosos articles i reportatges que publica destaquen les signatures següents: Manuel Aznar, Lluís Companys, Indalecio Prieto, Marcel·lí Domingo, Angel Pestanya, Diego Martínez Barrio, V. Marín, Gordon Ordaz, Botella Asensi, Nicolau d'Olier, Sánchez Román i molts d'altres, així com un autògraf de Ramon González Peña.

En atenció a la qualitat de les signatures i als temes interessants, que hi són tractats, intentarem reproduir alguns d'aquests articles si causes alienes a la nostra voluntat no s'hi oposen.

fer víctimes d'allò que vulgarment se'n diu una presa de pel, tractant-se d'enlluernar-nos amb un oferiment que per descomptat se sabia en quin sentit havia de resolre's. Però ningú no ens farà creure que el senyor Pic no és conecidor de l'acord del Govern de Madrid des de fa dies.

S'ha volgut, utilitzant una altra frase del lèxic popular, adonar-nos pèl·lols. Però no deixa d'ésser simptomàtic de la raó que ens assisteix que hom tracti d'accontentar-nos, encara que sigui de manera tan burda. I sense que això vulgui dir que se'n consideri candidats fins l'extrem d'empassar-nos la maniobra.

Seguim presents, entestats—tots—com som de mena i a despit dels homes de la Lliga que, en aquesta qüestió com en l'altre, a la Llei de Contractes de Conreu, i en tantes altres coses es donen la mà amb els adversaris de Catalunya—a indignar-nos contra l'atropellament del Parlament català.

La qüestió segueix plantejada, ja que, en els mateixos termes que el primer dia i és d'una claredat tan nítida que —admetent el repte que el senyor Pic llança públicament en les darreres declaracions fetes als periodistes— estem disposats a discutir amb qui sigui i on vulgui que un Decret no pot anul·lar una llei; que la Llei del 2 de gener d'enguany és anticonstitucional i que aduïm en el suposat temerari que no ho sigui en ser afectat, per ara, al règim de la Justícia Autònoma, quan no ja altra cosa que anunciar una llei posterior per a regular la situació en què han de quedar els elements serveis de Justícia, llei que no ha estat promulgada ni tant sols proposada a les Corts i de la qual —qui sap si a inspiració del Governador general transitori— tot just ara se'n comença a parlar.

I no fem afirmacions gratuïtes, car nosaltres —a diferència del que els passa a altres persones que s'obliden de l'existència d'organismes tan importants com el Consell de Justícia Municipal fent-lo desaparèixer diàbolicament— presten massa atenció a les coses nobres que els passi desapercebut una llei de tanta importància. Això no ens podria ocórrer més que d'haver estat publicada clandestinament i no sabem fins a punt poden obligar als ciutadans les lleis clandestines.

Ha desaparegut el règim autònom a Catalunya en matèria de Justícia?

ELS HEROIS DE JACA I L'ANIVERSARI DE LA REPUBLICA

El setmanari «La Rambla» publica en la seva edició d'ahir unes interessants declaracions del diputat català, membre destacat del nou Consell Executiu d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Joan Puig i Ferrer. Les declaracions són de gran interès i la seva visió responsable del moment. Ens plau reproduir-les a continuació:

—Confieu que és farà la unitat de les forces polítiques que integren E. R. C.?

—Ja s'està fent i ben aviat serà un fet complet. Els homes més responsables de l'un i l'altre costat ho volen amb tot el seu cor. Però fan més encara: posen tota llur intel·ligència a l'obra de crear una unitat indestructible: una unitat com no havia existit mai.

—Ho creieu necessari?

—En absolut. És la condició d'existència d'E. R. C. com a gran partit. Tota segmentació seria una minva, no tan sols dolorosa i lamentable, sinó funesta.

—Per què?

—Per què? Però que no està en la vostra consciència, en la meua i en la de tothom que tingui un dit de sentit polític? Què més voldrien els nostres adversaris que l'existència de profundes divergències entre els elements d'E. R. C.? No volien que fomenten les susceptibilitats, excitin els personalismes i oposen com a contraris homes, idees, tendències, que en el fons dintre l'Esquerra no són sinó qüestió de matis? De l'enemic del consell i el consell, en aquest cas, és, per a nosaltres, de fer que no sigui realitat allò que l'adversari voldria que ho fos.

—Però, ¿vós no creieu que tinguin importància aquestes qüestions de matis?

—La importància és més aparent que real. Per als homes que van al fons de les coses, no en tenen. En el passat ha estat una qüestió de personalismes que ja s'han eliminat per ells mateixos. Per altres fons, i és encara per uns pocs, una qüestió de paraules. Però fixeu-vos en una cosa: la paraula té un camp d'acció; l'acció porta la limitació en ella mateixa. Homes que amb la paraula semblen no entendre's, així que es posen a treballar junts convergeixen, col·laboren, es complementen en aquells punts d'acció essencial que són les úniques coses importants en política. Els homes d'E. R. C. provinguin del grup que provinguin, tant els elements populars com els dirigents, després de les lliçons rebudes, avui coincideixen totalment en els punts essencials: radicalisme nacionalista i radicalisme social. Diguem-ne si sobre aquests punts no serà sòlida la unitat i si no tenim les bases fermes per a un gran partit. La unitat cada dia més estreta de Companys i de Gassol en són una prova, un símbol i una fermesa. Avui no em feu dir res més, un altre dia us donaré més proves.

—Creieu en la possibilitat de dissenyades per part d'alguns nuclis d'E. R. C.?

—Per part dels homes conscients, intel·ligents, responsables, els homes de sentit polític, no. La idea de la unitat política, la profunditat d'aquesta idea, podrà més que els personalismes. Ells estimen ardentment Catalunya. Per ella donarien la vida. Ells van tan enllà o més que els altres en política social. Voleu que per una qüestió de nom o de persones posin entrebancs al triomf de les seves idees més estimades per les quals han lluitat tota la vida? No, no! No puc creure que cap home de cor i de talent vulgui carregar damunt senyores personalismes, posant entrebancs a la unitat política tan avançada en aquests moments.

—Com veieu l'esdevenidor polític de Catalunya en un futur proper?

—El temps immediat ho dirà. Potser depèn només de nosaltres que ell ens doni la resposta voluda.

DOLOR SOTA LA FESTA

Si la República espanyola vol retrobar el seu bon camí, el camí del 14 d'abril del 1931, cal que esborri ben aviat l'expressió dolorosa que hi ha en la faç de molts republicans i obrers que contribuïren decisivament a aquella jornada inoblidable. Els fets de mesos enrera i els processos i condemnes subsegüents, han portat el dolor a l'ànima d'un gran nombre d'homes de bona voluntat que, avui fa quatre anys, saludaren amb alegria i confiança el nou règim nascut damunt del tron enfonsat.

Fa un any que, en commemorar en aquestes mateixes pàgines el tercer aniversari del 14 d'abril, pesàvem al nostre article el següent epígraf: INQUIETUD SOTA LA FESTA. Passant ara els ulls per aquell article nostre, comprovem que el vam escriure amb el presentiment de les dissorts que dins la quarta anyada de la República havien de venir, i la confirmació d'aquell presentiment ombrívol ens fa posar l'epígraf de DOLOR SOTA LA FESTA en el nostre article commemoratiu d'enguany.

De la inquietud havem passat al dolor. Però l'esperança és ben viva en el nostre cor, i confiem de veure restablerta, dins la cinquena anyada, la significació genuïna que va tenir la doble proclamació republicana de Barcelona i de Madrid en aquella gran data d'emoció popular.

Els fets, tots els fets, dels quatre anys de República tenen una clara explicació. La tenen encara més clara els fets dolorosos que els jolissos. La reacció dretista que l'any 1933 va iniciar-se no era res imprevisible, res que pogués sorprendre els coneixedors profunds i els observadors atents de la política espanyola.

¿Es que per ventura la victòria democràtica del 14 d'abril havia fet desaparèixer en uns quants hores d'acclamacions multitudinàries i de voleïers de banderes tot el pòsit dels llargs segles de monarquia? ¿Es que havia fet desaparèixer, per obra d'un miracle mai vist, totes les forces del fanatisme, del capitalisme i de l'unitarisme, que eren les principals columnes dels Borbons i les mestresses de l'Estat espanyol?

L'error d'una part dels republicans d'Espanya ha estat el creure, durant els dos primers anys del nou règim, que tots els dies de la República serien com el 14 d'abril del 1931. Aquests republicans oblidaren que els dies i els temps canvien, que no és festa cada dia, ni és primavera tot l'any. Aquests republicans, després de la conquesta ràpida del poder, no prepararen a temps la defensa de les posicions estratègiques en previsió de la contraofensiva que les dretes organitzaven amb els recursos morals de la influència eclesiàstica i amb els recursos materials de la gran propietat. No solament no fortificaren les posicions ocupades, sinó que amb la pugna entre els vencedors del 14 d'abril van afèblir la pròpia resistència i van facilitar l'assalt dels adversaris. El 10 d'agost del 1932 es va guanyar la batalla al mig del carrer. Però el dia 19 de novembre del 1933 es va perdre davant de les urnes.

Són famosos en la història els saxons de la batalla de Leipzig, que des dels rengles de l'exèrcit de Napoleó passaren als rengles contraris. La segona República ha tingut els seus saxons. També amb això calia comptar, i no va comptar-s'hi prou.

Reconeixent l'error, els republicans autèntics trobaran l'esmena. Hi ha bons senyals en el cel de la República; però el temps és encara variable. Les posicions perdudes podran ésser recobrades democràticament per obra de la fe, de la disciplina, de la coordinació dels esforços, de la intel·ligent i prudent direcció.

Els republicans de Catalunya havem de donar el millor exemple. Som els més forts entre els republicans peninsulars. I som els qui més tenen per perdre i per guanyar, perquè nosaltres lluitem per un doble ideal inseparable: Autonomia i República. Havem de fer de manera que després de la festa inquietada de l'any passat i de la festa dolorosa d'enguany, torni l'any vivent a la diada del 14 d'abril tota la primera alegria.

A. R. I. V.

Puig i Ferrer, al Comitè Executiu d'E. R. C.

«NO PUC CREURE QUE CAP HOME DE COR I DE TALENT VULGUI CARREGAR DAMUNT SEU L'ENORME RESPONSABILITAT DE TRENCAR L'OBRA D'UNIFICACIÓ»

Unes interessantíssimes declaracions del diputat català

El setmanari «La Rambla» publica en la seva edició d'ahir unes interessants declaracions del diputat català, membre destacat del nou Consell Executiu d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Joan Puig i Ferrer. Les declaracions són de gran interès i la seva visió responsable del moment. Ens plau reproduir-les a continuació:

—Confieu que és farà la unitat de les forces polítiques que integren E. R. C.?

—Ja s'està fent i ben aviat serà un fet complet. Els homes més responsables de l'un i l'altre costat ho volen amb tot el seu cor. Però fan més encara: posen tota llur intel·ligència a l'obra de crear una unitat indestructible: una unitat com no havia existit mai.

—Ho creieu necessari?

—En absolut. És la condició d'existència d'E. R. C. com a gran partit. Tota segmentació seria una minva, no tan sols dolorosa i lamentable, sinó funesta.

—Per què?

—Per què? Però que no està en la vostra consciència, en la meua i en la de tothom que tingui un dit de sentit polític? Què més voldrien els nostres adversaris que l'existència de profundes divergències entre els elements d'E. R. C.? No volien que fomenten les susceptibilitats, excitin els personalismes i oposen com a contraris homes, idees, tendències, que en el fons dintre l'Esquerra no són sinó qüestió de matis? De l'enemic del consell i el consell, en aquest cas, és, per a nosaltres, de fer que no sigui realitat allò que l'adversari voldria que ho fos.

—Però, ¿vós no creieu que tinguin importància aquestes qüestions de matis?

—La importància és més aparent que real. Per als homes que van al fons de les coses, no en tenen. En el passat ha estat una qüestió de personalismes que ja s'han eliminat per ells mateixos. Per altres fons, i és encara per uns pocs, una qüestió de paraules. Però fixeu-vos en una cosa: la paraula té un camp d'acció; l'acció porta la limitació en ella mateixa. Homes que amb la paraula semblen no entendre's, així que es posen a treballar junts convergeixen, col·laboren, es complementen en aquells punts d'acció essencial que són les úniques coses importants en política. Els homes d'E. R. C. provinguin del grup que provinguin, tant els elements populars com els dirigents, després de les lliçons rebudes, avui coincideixen totalment en els punts essencials: radicalisme nacionalista i radicalisme social. Diguem-ne si sobre aquests punts no serà sòlida la unitat i si no tenim les bases fermes per a un gran partit. La unitat cada dia més estreta de Companys i de Gassol en són una prova, un símbol i una fermesa. Avui no em feu dir res més, un altre dia us donaré més proves.

—Creieu en la possibilitat de dissenyades per part d'alguns nuclis d'E. R. C.?

—Per part dels homes conscients, intel·ligents, responsables, els homes de sentit polític, no. La idea de la unitat política, la profunditat d'aquesta idea, podrà més que els personalismes. Ells estimen ardentment Catalunya. Per ella donarien la vida. Ells van tan enllà o més que els altres en política social. Voleu que per una qüestió de nom o de persones posin entrebancs al triomf de les seves idees més estimades per les quals han lluitat tota la vida? No, no! No puc creure que cap home de cor i de talent vulgui carregar damunt senyores personalismes, posant entrebancs a la unitat política tan avançada en aquests moments.

—Com veieu l'esdevenidor polític de Catalunya en un futur proper?

—El temps immediat ho dirà. Potser depèn només de nosaltres que ell ens doni la resposta voluda.

ACLARIMENT IMPORTANT

Sobre unes declaracions del senyor Hilari Salvador

El membre de la Comissió Executiva d'E. R. C., senyor Hilari Salvador, ens prega fem constar que les declaracions de caràcter polític que li atribuïm, amb data d'ahir, un redactor del setmanari La Rambla, no responen de cap manera ni a la forma ni a la intenció amb què foren formulades pel declarant.

Segurament per no haver pres cap apunt, el redactor de referència tergiversà lamentablement els conceptes emesos per l'entrevistat, el qual senyalà, com a norma fonamental de la política que seguiria E. R. C., la unificació i la disciplina dintre una sola direcció i orientació.

Fem constar amb molt de gust aquest aclariment de l'amic Hilari Salvador.

CONTINUA LA SUPER-EUFORIA

Les agitadaes jornades de Pic i Pon, alcaide, governador, president, etc. etc.

Un te a la Generalitat; un àpat a l'Ajuntament, abundants declaracions i nombrosos projectes

El governador general de Catalunya inter, senyor Pic i Pon no va compareixre durant el matí d'ahir per la Generalitat. Per aquesta circumstància, els periodistes no pogueren recollir altra informació que uns comentaris que es feien sobre la dubtosa vigència dels càrrecs del senyor Pic com a governador general de Catalunya i com a President de la Generalitat ni amb caràcter interí.

Es basaba la negació dels càrrecs del senyor Pic en el fet que aquest els prengués per delegació del senyor Portela, ja que així ho digué aquest en l'últim possessió i ho confirmà també el «Butlletí Oficial».

Havent estat acceptada la dimissió del senyor Portela, en el càrrec efectiu que encara tenia de governador i President de la Generalitat, el senyor Pic i Pon perd automàticament, els drets de delegació d'uns càrrecs dimissits.

Mentre no hi hagi nous nomenaments, no hi ha governador general ni President de la Generalitat ni interinament.

Com sigui que aquests dubtes arribaren a apassionar els periodistes comentaristes, aquests van creure oportú exposar-ho a l'interessat, i amb aquesta intenció anaren a l'Ajuntament, on demanaren ésser rebuts pel senyor Pic i Pon.

En anar els periodistes a fer informació a l'Ajuntament, observaren gran moviment de camions d'hotel, transports de pianos i tot el necessari per a fer un sarau.

A pesar de tot el trasbals, els periodistes demanaren per a ésser rebuts pel senyor Pic.

El senyor Pic anuncià als informadors que està treballant en un pla d'obres en projecte i en el preuassot extraordinari, sense gravar (?) ni d'un centísim les finances municipals.

I les manifestacions del ministre de Comunicacions, senyor Jalon, en les quals diu que es despenja massa en polvorina i cavalcades, ¿les heu llegides? —preguntà un reporter.

—Jo només sé que els focs d'artifici d'ahir van tenir un gran èxit, que tots els hotels estan plens de gent..., i ja em direu demà que us ha semblat la cavalcada d'aquesta nit... Mireu: cal compaginar el treball a pau i l'alegria, i prou.

—Com estan les gestores? Es aquesta una cosa que dura molt.

—Bé.

—Voleu dir que els designats acceptaran els càrrecs de gestores? Davant la possibilitat que a fi de mes hi hagi un canvi de Govern, no valdria la pena d'acceptar per quinze dies.

—Els gestors designats accepten tots i ningú no pot preveure que a fi de mes hi hagi crisi... S'han nomenat ja unes Comissions de paratges i estan fent el cartipàs de les Gestores de tots els Ajuntaments de Catalunya. Hi entren la Ceda, la Lliga i els radicals. El de la «provincia» de Barcelona me'l donaran d'aquí a dos dies. I els altres dintre de quatre o cinc dies més. Mentrestant, farem, també, la de la Generalitat. Si no fos per una sola dificultat, avui mateix ja podrien prendre possessió de llur càrrec els gestors de Barcelona.

Hi assistiren, a part del ministre

El cap dels aragonesos emplenaren de flors la tomba del capità Galán, al cementiri d'Osca (Foto Centelles)

LA DARRERA REUNIO DE LA CONFERENCIA

Stresa, 15. — A les 9.30 del matí d'ahir s'inicià al Palau Borromeo el darrer acte de la Conferència d'Stresa, que consistí en la redacció definitiva del text de la resolució final. La reunió acabà a les 13 hores.

Mussolini ha estat el darrer de parlar i ha declarat cosa a discutir. El duce ha dit també que els treballs realitzats per la Conferència d'Stresa eren, en conjunt, satisfactoris i ha acabat dient que la solidaritat vigilant i activa de les tres potències participants en la Conferència eren capaces d'assegurar la pau d'Europa.

El senyor MacDonald li ha contestat: «No podem separar-nos sense expressar-vos el nostre més sincer agraïment per les delicadeses de que

DECLARACIÓ FINAL

«Les tres potències la política de les quals té per objecte el manteniment col·lectiu de la pau dintre el marc de la S. de N., constaten el seu complet acord per a oposar-se, per tots els mitjans possibles, a tota declaració unilateral dels Tractats, subscrita de posar en perill la pau d'Europa. Amb aquest motiu, les tres potències obraran a aquest efecte en estreta i cordial col·laboració».

LA DARRERA REUNIO DE LA CONFERENCIA

Stresa, 15. — A les 9.30 del matí d'ahir s'inicià al Palau Borromeo el darrer acte de la Conferència d'Stresa, que consistí en la redacció definitiva del text de la resolució final. La reunió acabà a les 13 hores.

Mussolini ha estat el darrer de parlar i ha declarat cosa a discutir. El duce ha dit també que els treballs realitzats per la Conferència d'Stresa eren, en conjunt, satisfactoris i ha acabat dient que la solidaritat vigilant i activa de les tres potències participants en la Conferència eren capaces d'assegurar la pau d'Europa.

El senyor MacDonald li ha contestat: «No podem separar-nos sense expressar-vos el nostre més sincer agraïment per les delicadeses de que

DE LA PARADA MILITAR

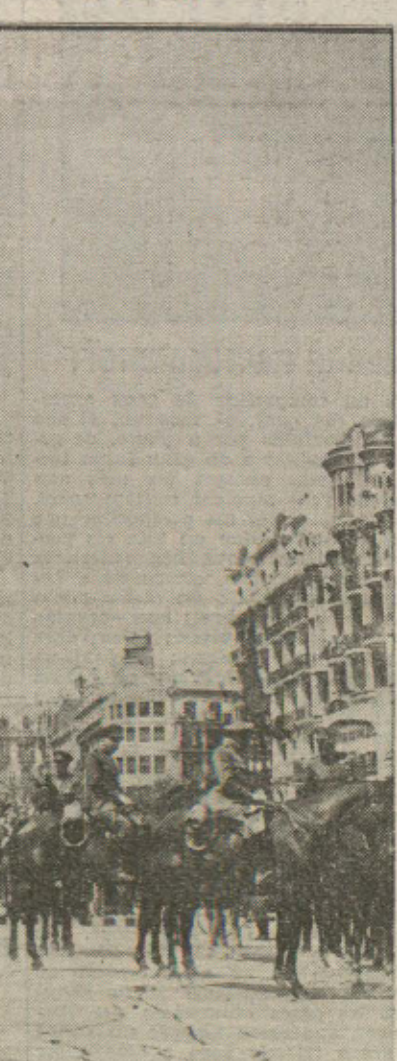

Un aspecte del Passag de Gràcia, amb el monument a Pi i Margall al fons (Foto Puig Farran)

DECLARACIÓ FINAL

«Les tres potències la política de les quals té per objecte el manteniment col·lectiu de la pau dintre el marc de la S. de N., constaten el seu complet acord per a oposar-se, per tots els mitjans possibles, a tota declaració unilateral dels Tractats, subscrita de posar en perill la pau d'Europa. Amb aquest motiu, les tres potències obraran a aquest efecte en estreta i cordial col·laboració».

DECLARACIÓ FINAL

El cap dels aragonesos emplenaren de flors la tomba del capità Galán, al cementiri d'Osca (Foto Centelles)

DECLARACIÓ FINAL

«Les tres potències la política de les quals té per objecte el manteniment col·lectiu de la pau dintre el marc de la S. de N., constaten el seu complet acord per a oposar-se, per tots els mitjans possibles, a tota declaració unilateral dels Tractats, subscrita de posar en perill la pau d'Europa. Amb aquest motiu, les tres potències obraran a aquest efecte en estreta i cordial col·laboració».